

Ewangelia z czwartku: Łzy Jezusa

Ewangelia z czwartku 33
tygodnia okresu zwykłego wraz
z komentarzem. "Gdy Jezus był
już blisko Jerozolimy, na widok
miasta zapłakał nad nim". Jezus
płacze, abyśmy nauczyli się
płakać wraz z nim. Oddaje
swoje życie, żebyśmy mogli żyć.
Żebyśmy w jego bólu mogli się
odnawiać każdego dnia.

Ewangelia (Łk 19, 41-44)

Gdy Jezus był już blisko Jerozolimy,
na widok miasta zapłakał nad nim i
rzekł: «O gdybyś i ty poznało w ten
dzień to, co służy pokojowi! Ale teraz

zostało to zakryte przed twoimi oczami.

Bo przyjdą na ciebie dni, gdy twoi nieprzyjaciele otoczą cię wałem, oblegną cię i ścisną zewsząd. Powalą na ziemię ciebie i twoje dzieci z tobą, a nie zostawią w tobie kamienia na kamieniu za to, żeś nie rozpoznało czasu twojego nawiedzenia».

Komentarz

Jezus przybył do Jerozolimy, aby świętować Paschę ze swoimi uczniami. Będzie to jego ostatnie świętowanie na tej ziemi. Są to dni pełne wydarzeń i emocji. Zbliżając się do Betanii, zatrzymuje się na Górze Oliwnej i kontempluje majestat Świątyni i murów Świętego Miasta. Jezus płacze. Nie może powstrzymać swojego bólu z powodu

niezdolności jego mieszkańców do przyjęcia Go.

Historia niewierności Jego ludu powoduje ból w sercu Jezusa. Jezus płacze z powodu zamkniętego serca wybranego miasta, ludu wybranego. Ponieważ nie miało czasu, by otworzyć mu drzwi: było zbyt zajęte i zbyt zadowolone z siebie.

Kiedy wejdą do Jerozolimy, pielgrzymi, którzy przychodzą z Jezusem, pozwolą się zarazić entuzjazmem i ogłoszą Go „Synem Dawida”.

Kilka dni później Jezus Chrystus opuści to miasto niosąc krzyż. Król królów i pan panów, ukoronowany cierniem, „wzgardzony i odepchnięty przez ludzi, Mąż boleści, oswojony z cierpieniem, jak ktoś, przed kim się twarze zakrywa, wzgardzony tak, iż mieliśmy Go za nic” (Iz 53, 3).

To Jezus, Bóg który stał się człowiekiem, który płacze nad każdym z nas. Bo i my nie potrafimy uznać go za tego, który przynosi pokoju. Ponieważ nasze serce, często zajęte innymi rzeczami i zadowolone z siebie, jest zamknięte na Miłość.

Jezus płacze, abyśmy nauczyli się płakać wraz z nim. Oddaje swoje życie, żebyśmy mogli żyć. Żebyśmy w jego bólu mogli się odnawiać każdego dnia. Potrzebujemy, jak radził nam św. Josemaría, żalu z miłości: „Żal z Miłości. — Bo On jest dobry. — Bo jest twoim Przyjacielem, który ofiarował za ciebie swoje Życie. — Bo całe dobro, jakie posiadasz, pochodzi od Niego. — Bo Go tak bardzo obraziłeś... Bo On ci przebaczył... On...! Tobie!! — Płacz, mój synu, z żalu Miłości” (*Droga*, nr 436).

Luis Cruz // Photo: Gonzalo Gutierrez - Cathopic

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/gospel/czwartek-33tydzien/](https://opusdei.org/pl-pl/gospel/czwartek-33tydzien/)
(26-03-2026)